

passionabiliter affici/atra illud apli tam generaliter expertū Sentio aliā legem in mēbris meis rē. unde etiā reperiunt ī doctozib⁹ theologie qui subtileſ ſt. pſundi no minari ſunt quedā pofitōnes min⁹ ſobrie ut qd de⁹ vult ⁊ facit nos peccare. Q, in or dīne ad deū om̄ia necessario veniūt ⁊ ita necessario peccam⁹. Q, diuina voluntas pri⁹ vult res eſſe qd ſu⁹ intellectus indicat eas fore. Q, in eodē instanti temporis. li cet nō natureduo contradictoria ſimul poſ ſunt ſtar. Q, multa ſūt eterna pter deūm. Q, quicqđ intellect⁹ cognoscit vniuersa liter vel abstractiue vñ preciſiue/habz cor ſpondentiā talē in re ſicut in deo dū p ſcindit intellect⁹ ſapientiam a bonitate. ⁊ ita de reliquis quoqđ plura damnada arti culi parisiēſ ordinauerūt.

Finīt

Tractatus de distin cione veraꝝ visionū a falsoſ magistri Jo hannis de gersonno Cancellarij parif.

Düber vñā ex lectionib⁹ meis ſup n̄ eiſu carniuſ apud ipſos carthuſienſ recensui eis dēqđ traſmisi. Huc aliā quandā ſil'r recēſens/tibi germane frater mitto. Hec lectio generali quodaꝝ tropo aperit quēadmodū numiſima vez diuine reuelatōis/a falſato denario dyabolice il lusionis ſecerni p. ne fallat nos angel⁹ ſathane p traſfigurationē ſui in angelū luc⁹ ſz pbem⁹ ſpūs ſi ex deo ſūt. ⁊ qd bonuſ eſt obediētes aplō teneam⁹. Hec doctrina et ſi cui libet xpiano utiſis eſt/viriſ tñ religi oni ⁊ ptemplatōi dedicatiſ/qualē te p ſe leſtiſ elegit ſaluberrima imo neceſſaria iu dicat. Hn̄ vale frater cordis mei/in eo q̄ te iugiter cuſtodiāt ⁊ in q̄ bñ valere p ſes ⁊ fratres tuos celeſtinos rehemēter exop to. cōmendās me orōib⁹ eoz. atqđ ea q̄ tibi deputo voles eſſe ipiſ cōmuňia/utinaz et utilia ſiāt. Hec aut̄ lectio ſic habet.

Fuit Johānes baptiſans i de ſerto. In hac pticula cōmēda ſio Johis pcurſoris ex tribuſ

oñdiſ/ex fama p nomē exp̄ſſa. ibi. Fuit io hānes. glosa. gra dei. I gra incipit. n̄ no minari ſolē niſi famosi. Sed o ſua oga tione vnuſa qz dicit baptiſas. Tercio ex loci pgruētia. in deſto. Circa nomē vi dere eſt ipm reuelatū fuſſe celit ſm histo riā Luē. i. ſcriptā. Et nō eſt hec mediocri laus h̄e nomē qd p angelū. ⁊ tale angeluz q̄lis eſt gabriel/ os dñi/noiauit. Cōcludit nāqđ mirabil vite pfectio futura/ex pnu ncia ſeu pſla ga miraculoſi nois assignatōe. alioquin fruſtra fieret in nomē miraculi opatio ſi nō in re ipa aliqd magnificū ſup qz naturā excelsū deſignaret. Sz insur get ſtatim curiosus inuestigatō. ⁊ qret q pacto ſciſ hāc pnunciatōe nois iſt⁹ fuſſe angelicāpl⁹ qz illuſionē dyabolica. Ete nim angel⁹ ſathane. ſm aplim-trāſfigurat ſe nōnūqđ i angelū luc⁹. Iſta eſt dubitatio q̄ in nouiſſima lectōe eſt tacta ⁊ dilata ad tps alter⁹ q̄ petit artē discernēdi reuelatio nes angelicas/ab illuſionib⁹ demoniacis

Quocirca dicam⁹ i pmisſic̄ ſa religio nis assignatōe/p ſophiſticas ⁊ fallaces he reticoꝝ argumētātōes impugnatōe ſic per mendaces angelos/miraculoꝝ veroꝝ ſan ctazqđ reuelationū autoritas/factis qbus dā ſophiſticiſ ⁊ magoꝝ pſtigūs qrit inſtri gi. H dicit Pet⁹ apūt clemētē i itinerario ſuo. Cur ita:qten⁹ p h̄ abducant hoies a ſpūalis veritat⁹ cognitōe/q p miraculoꝝ aut reuelationū media tradita ē/qn̄ ad fal sitatē ſil'ia videnſ introduci. Dicam⁹ p tereā/qm̄ nō eſt humanit⁹ regula general ſv'ars dabil⁹/ad diſcernēdū ſemp ⁊ inſalli biliter/q ſe ſūt ⁊ q false aut illuſorie reue lationes. Huc em̄ nō habereſ ſolū fides ſ noſtris pphetijs ⁊ ſequēter de tota reli gione/ſz eſſet euideſte certitudo. Hā q ſci ret euideſte aliqd eſſe a deo v'l ei⁹ angelo reuelatū/ſci ret pfecto aliter qz p ſolā fidez illud eſſet vez. Quēadmodū ſi q̄ ſhaberz ſcientiā clarā de diſſolutōe fallaciaꝝ ⁊ ar gumētationū ptra veritatē ſidei peccatiū eandēqđ impugnantū:haberet utiqz noſt iā/nō tñ certā ex ſide/ſz ex demōſtratōne de ſidei articulis euideſter. Cōſtar igi/nō eſſe querēdū a catholicoyt ſibi ſiat eluci datio pſpicua ⁊ euideſ de pnunciatōe hu ius nois Johes facta zacharie/qliter pba biliter ſci et eſſe reuelatio angelica. De h̄ ei ſides eſt ⁊ nō ſciētia. Et ſic nō oīm eſt ſides ſm aplim/ſz eſt donū dei/sic nō oēs verā a bb

De distinctōe verarum visionū

falsa reuelatōne secernūt. s; aut verā spernunt/ r falsā amplectunt. vel sacrilega impietate r incredulitate/talia negant reprobat r detinunt. **N**ihilomin⁹ alia est que stio q̄liter p̄supposit⁹ eis q̄ fidei sūt/cognoscere nos fideles poterim⁹/ r fm doctrinā. **J**ohānis pbare sp̄us si et deo sūt ne fallamur. **E**t i hāc q̄stionē sc̄ies incidi ppter il lusiones plurimas q̄s n̄rō tpe cognoui cōtigisse. **E**t etiā in h̄ senio seculi. In hac hora nouissima/in p̄curſione antīp̄i/mūd⁹ tanq̄s senet delir⁹/fantasias p̄les r illusio nes somnijs similes pati habz. r multi dīcent. ego sū xp̄s/ r recedētes a veritate cōuerti ad fabulas seducēt m̄ltos. **D**e multe iā audīui/q̄z q̄libet sibi reuelatū esse p̄ cer to iā habebat/q̄ erat futur⁹ papa. **I**nter q̄s quidā b̄si lratus r famosus/h̄ etiā p̄pa manu i scriptis q̄ legi reliqt/r argumētis p̄iecturisq; plurimis asserere conatus est. **D**e alio s̄l'r lrato/p relationē accepi. p̄mo p̄suasū esse sibi q̄ sovet papa. debinc anti xp̄s salte p̄cursor antīp̄i. nouissime vt se ip̄m perimeret instigat⁹ est vehemēter/ne videref tñ afferre nocūntū pplo xp̄iano. **L**ādē dō miserāte ad saniorē mētē quer⁹ ista de se scripsit ad eruditionē r cautelaz alioz. **P**orro de alijs mult⁹ in religione r austētate vite i stitutis. incredibilia sere sūt ea q̄ idoneis testib⁹ referētib⁹ agnouit.

Si veniat igif aliq̄s q̄ se reuelationem habuisse p̄tendat/q̄cadmodū zacharias r alij. ppherazz cognoscunt ex historia sa cra recepisſe/qd agem⁹/q̄ pacto nos habe bimus. **S**i statim negem⁹ oia/vel irrideamus/vl inculpem⁹ videbimur infirmare autoritatē diuine reuelatōis/q̄ nūc vt oliz potēs est. neq; em̄ man⁹ ei⁹ abbreviata est vt reuelare nō possit. **S**candalisabim⁹ p̄tere simplices/dicētes/q̄ ita de nostris re uelatōib⁹ r pphetijs poterūt esse calūnie/ r censendo erūt fantasie vel illusio nes. **T**nebim⁹ ergo mediū. r fm apli **J**ohannis documentū. **N**ō credem⁹ om̄i spiritui/s; pbabūmus sp̄us si et deo sīnt/r obediētes aplo qd bonū est teneamus. **E**rim⁹ sic nūmularij seu campsores sp̄ualeſ/ad soler ter r acute examinandū nūmīma p̄ciosū r extraneū diuine reuelatōis/ne forte demo nes q̄ monerā quālibet diuinā/r bonā qm̄ libet falsare satagūt/subintroducāt p̄ vā monera r legitima falsatā r reprobaſ; s; h̄ in detrimentū nō mediocre eccliaſtici ſisci

vel erarij/ſeu theſauri imperialis dei. **E**t tanto ampli⁹ q̄sto moneta p̄ciosior est r rārio/ quēadmodū ſunt act⁹ virtutū heroi caꝝ/atq; ſupnaturaliū viſitationū. **T**an to i ḡi⁹ vigilantior adhibēda eſt ad diſcer/ nendū cautela/quāto eſt; iactura damno ſior. **E**t qm̄ ſimilitudo hec ſat⁹ idonea eſt ad id palpabilius oſtendēdū qd intēdi muſ/pſequamur eā dicētes. **P**rimū. q̄ et aminator hui⁹ monete ſp̄ualis/debet eſſe theolog⁹/arte pariter/vſuq; peritus. non q̄les ſūt q̄ ſemp addiſcētes nunq̄ ad ſciētiā veritatis pueniūt. q̄les garrulofsi/þboſi/p̄terui/p̄tētiosi. morib⁹ deniq; pessimis dediti/r plus ad epulas vanas gusto di ſcernēdū/q̄ act⁹ ſuos diſjudicandū induſtrij r ſeduli/quib⁹ oīnis ferme de religio ne fabula eſt ſiuē onus/postremo quicq; lingua magniloqua oīdit/vita q̄ mentiri nescit/tradicit r blaſphemat. **A**put tales numularios noua q̄libet moneta diuine reuelatōis ſic incognita eſt r barbarea. vt coſfestim ad ſe deductā. cū grandi cachino r indignatione reūciāt irrideāt r accu ſent. **A**lij ſunt/nec nego/q̄ ex aduerso i op poſitū rnuunt viciū/q̄ ſupſticioſa etiā r va na r illuſoria deliroz hoīz facta r ſomnia necnō egrotantiū r melancolicoz porten tuoſas cogitatōes/reuelationib⁹ aſcribūt. **I**ſtis leue cor nimis ad credendum/alijs nūmī intractabile r asperuz eſſe videns/ ſcio certissimū eſſe q̄ apud **M**afonē ſcribit medio tutissim⁹ ibis. **E**ſt autē moneta iſta ſp̄ualis reuelatōis tanq̄ aurea/in qn/ q̄ principaliter examināda. ſ. in pondere. in flexibilitate/in durabilitate/in p̄figura tione/r in colore. **E**t h̄ fm quinq; v̄tutes ex quib⁹ ſumif argumētū monete ſp̄ualis legitimate. **D**umilitas dat pond⁹. discretō flexibilitatē. patiētia durabilitatē. veritas. p̄figurationē. charitas dat colorē. **D**as quinq; v̄tutes legim⁹. **M**ariā habuisse in angelica reuelatōe ſibi facta. ſil'r in zacha ria r elisabeth cōcludunt extitisse/ex ſerie euāgelij. **L**uce. dū. **J**ohānis nomē fuit re uelatum.

Taq̄ quo ad primā Œditionē/ ſi cognoueris aliquē q̄ p̄ ſup bam curioſitatem r vanā lau dem atq; p̄ſumptionē ſanctitatis/cupid⁹ ſit habere reuelatōes iſolitas/q̄ ſe dignū iſtis reputet/qui in talib⁹ de ſe narrandi gloriabund⁹ delectet. ſcito qm̄

illudi mereat. Neq; magnipendas si aliquam
habuisse reuelationē iactanter affirmet: de-
est em pond^r humilitatis. Preterea d^r san-
ctis patrib^{us} habem^r narratōes plurimas
sug tanta humilitatis obseruatōe cōposi-
tas. Cuidam ex patrib^{us} demon apparuit
trāfigura^r nō solū in angelū lucis/sed in
xp̄m dixit se ad h^r venisse in mundū/vt ab
h^r patre videret^r et adoraret. Logitatōdus
aliquādū māsit sanc^r ille pater/instar ma-
rie virginis/r cogitās qualis eset ista sa-
lutatio. Dicebat intra se. Nunq; nō ado-
ro quotidie xp̄m. qd sibi vult talis appa-
ritio. Et ad humilitatē illico pfugiens ait
ad demonez. Vnde ad quē mitteris. Non
em dignus sum hic videre xp̄m. Quo di-
cto tam humili demon pfusus et pudibū-
dus abscessit. Ali^r pater clausit oculos in-
resimili. Nolo inquit videre xp̄m in terr^r
illū in celis videre p̄tentabor. Et beatiss.
Martin^r ex supbo demonis ornati/fal-
situdinem loquele dyabolice/qz se xp̄m dice-
bat agnouit. Est igit hominib^{us} saluber
rimum consiliū extra tales demonū illusi-
ones pōdus humilitatis obseruare. Se re-
putare itellectu pariter et affectu indignis-
sum/qui sup alios homines reuelatio-
nem accipiat. qui pre alijs a deo mirabili-
ter visiter. Et si que talia p̄ter solitū eueni-
re circa eum p̄tigerit rejiciat a se cū sancto
humili verecundoq; pudore. Deputet ta-
lia v'l lesioni. pprie fantasie/r se habere ali-
q; simile freneticis et maniacis aut melā-
colicis reformidet. Vcl caueat ne propter
enormitatē p̄cedentū peccator^r/datuſ sit
in reprobūm sensum vt talib^{us} illusionib^{us}
seducat. Si talia sint dyaboli machina-
menta seu tentamenta ex humilitate hu-
iūsmodi euanescent. Aut si velit de^r qī his
tolerandis exerceat/nō nocebūt. Si vero
sit diuina reuelatio non ficta/humilitas
pie renitens/magis p̄parabit locū ad ipsi-
us susceptionem et audire merebit/amicet
ascende superi^r. quāto i loco plus infimo
recubere conabit. Habes in exodo/quoti-
ens. Moyses a se repulit diuinā iuſſionez
dū ad pharaonez mitteret. Obscurō inq^re
dñe mitte quē missurus es r̄c. Et hieremi-
as clamat. A a dñe deus. ecce nescio loq
qz puer ego sum. Et Iohes baptista non
audet sanctū verticē xp̄i tangere. s^r eū a se
repulit dicens. Ego a te debeo baptisari.
Et apls paul^r se primū inter peccatores

deputat/qui nec dign^r sū inq^r vocari apo-
stol^r. Et si quis obiecerit qz apls suas
reuelatōes iactanter aperiuit atq; diuul-
gauit. Respondēt sancti doctores int̄ qz
Chriſt. sub hac sentētia. Aliud est inq^runt
ex quadā necessitate vel habendi pfili^r. vel
ad vtilitatē audientiū/secretas grās suas
aut v̄tutes suas prodere seu manifestare:
aliud: sine quauis sua aut alior^r vtilitate
talia p̄ inanē gloriā ventilare. Un̄ maria
virgo que seruabat om̄ia verba hec cōfe-
rens in corde suo. postmodū apls p̄serti^r
Luce sacra misteria sibi soli credita disse-
ruit. nō ad iactantiā/qz nō tantū tardazz
cū viciū om̄e p̄cep̄s sit. s^r ad ecclesie religi-
onisq; edificationem. Quinctiā deuotus
Bernard^r q̄ totiens iussit vt hō virtutes
suis plū abscondat etiā familiarissimis et
deuotissimis/qz alij vicia sua occultare sa-
tagunt. pluries de suis donis et gratiis p̄
p̄t̄emplationē adeptis palā nedū loqui s^r
scribere nō esse supbiā arbitrat^r est. Quo
pacto sic: qm̄ h^r agere cōpellebat nō vani-
tas s^r charitas: et iā in humilitatis terra
radicē v̄tutis. ne iactantie aura vellereſ al-
te demiserat. Nec charitas et edificatōis
necessitas a p̄sumptōis suspicōne beatiz
paulū absoluūt. qz ppter subintroductos
falsos aplōs/qz glosos se monstrabāt/au-
toritatis sue pondus impulsus ē p̄palare
quāq; p̄la sint in ei^r etiā laudatōne plena
hūilitatis et recognitōis pprie fragilitatis
et ignorātie. An in corpe inq^r v'l etra cor
pus nescio. de^r scit. Et iter. Fact^r sū insi-
piēs r̄c. Est igit nō quelibet manifestatio
reuelatōis sibi facte arrogās vel superba/
s^r ea tantūmodo q̄ sit inaniter vane et abs-
q̄ fructu edificatōis v'l p̄cili^r/s^r fit ad ero-
nerandū tumorē animi a vento iactātie q̄
plen^r est. Ad scalpendū deniq; prurientes
aures astantū curiosa hmōi narratōe va-
nitatū. Et si nō aliud afferret hec loquaci-
tas incommōdu. abūde illud est/qd magne
rei et inapp̄ciabilis sit p̄sumptio. dū. s. tps
inutiliter delabit^r. Quo circa nō p̄ay ad
rē attinet si res de q̄ ferit esse reuelatio/sit
vtilis ad mores. ad républicam. ad diuini-
cult^r honorē v'l augmētū. aut si sit supua-
cuis reb^r seu narratōib^{us} imita. Proinde
in secularib^{us} historijs/r actib^{us} humanis.
sic reperire cōmune est/r laudare se p̄t hō
absq; culpa iactātie/dū sue defensionis vr-
get necessitas. Sic **Zullius** gorando ne
bb i

De distinctōe verarum visionū

pellereſ in exiliū p̄sernationē ciuitatis ro-
mane a ſe factā aliaq̄ egregia opa ſui ſu-
lar̄ cōmemorauit. Sic africanus ſcipio
triumphū quē de cartagine ſubingata re-
portarat in defenſionis ſue patrociñū cō-
tra accuſatores ſuos allegauit. et utrobiq; abſq; imputatōe ad iactantiā. Refert de-
niq; plurimū ſi q̄s nouicius ſit i exercitio
virtutū aut veteran⁹. qm̄ virt⁹ dū incipit
leuifimo flatu quellit. Inuerata at ſua
ſtabilitate nixa conſtitit. Nubes ex his
primi ſigni qualēcunq; delucidationeſ / p
qd̄ dijudicari p̄ ſpūale numiſma vere re-
uelatōis a falfato denario dyabolice illu-
ſionis / qd̄ ſignū eſt pond⁹ humilitas. Et
nōne h̄ pond⁹ / hec habuit reuelatio facta
zacharie et Elisabeth ſup Johānis nomi-
natione. Lege historiā et videbis q̄ vicini
et cognati vocabant puer⁹ noīe p̄ris ſui za-
chariam / qr̄ nō garrula et vana curioſitate
ſup noīe pueri parētes vulgauerūt. Illaz
dicere ſola extorſit neceſſitas dū in circūci-
ſione puer eſſet nomē acceptur⁹. Sz et eli-
ſabeth ſancto humili verecūdoq; pudore
ornata / occultabat ſe mēſib⁹ ſex. Et zacha-
rias tāte humiliatis fuſſe quincif / vt ad
verbū aspectūq; angeli stupidus / et gelido
timore p̄cuſſus / vir crediderit nuncianti.

Addendū tñ eſt qd̄ vult beatus Greg.
dyal. Humilitatē verā nō eſſe p̄tinacē / Sz
obranteſ cū tremore / quēadmodū de qdā
libertino refert / q̄ rogabaf et adiurabaf / re-
nitens ſuſcitat puer⁹. Virtutis inq̄t pe-
ctus nō eſſet ſi h̄ charitas non viſiſet. Et
plane nō iā humilitas ſi ſupbū dū ſua eſti-
matione eſt iudiciū. ſi q̄ ſtendēdo humiliatē
preueniat plātu aliquid opis ardui p̄cipiēteſ
Neq; em̄ h̄ aget / ſi nō eſſet ſapiē ſi ocul⁹
ſuis. ſi nō prudentie p̄prie innutes potius
q̄ ſuperioris ſui iudicio ſenſui et arbitrio
ſubjici parat exiſter⁹. Vide q̄ quēadmo-
dū puſillanimitas et ſupbia generetur.

Addit ipē Greg. p̄ regula q̄ miraculuſ
et humilitas duo ſūt ſigna / q̄ ad manifeſtan-
dā alicui⁹ ſanctitatē ſuſciſūt Neq; em̄ mi-
racula p̄ ſe valēt / cū a malis iusto dei iudi-
cio p̄mittuntur fieri i edificationē ecclie.
Dens q̄ diuino ſpiritu impleſ inq̄t greg.
habet euideſſime ſigna ſua. veritate ſi. et
humilitatē. q̄ ſi vtraq; in vna mente perfe-
cte p̄ueniūt / liq̄t q̄ de pſentia ſancti ſpūs
teſtimoniū ſerūt Quāq; refert multū ſi
miraculuſ ſiat in attestationeſ ſidei vere. aut

ad ſanctitatē alicui⁹ manifeſtationeſ. Nā et
mali p̄mo mō faciunt miracula ut ſcribit
Math. vii. Qm̄ veritas a quoq; dicat
a ſpūſanto eſt. nec eā vincit malitia. Sz
in approbatōe ſanctitatē p̄prie / mal' abſ-
q; dei p̄tradictōe publica et ſufficiēti / nll'o
modo p̄uenire p̄ ſmiraculoꝝ opatio. alio/
quin de⁹ eſſet fallax teſtis mēdaci⁹. Qua/
re ſic: qz ſignū p̄prie manus. i. potētice / ſe
ſolo factibile / appēderet l̄ris ſallſis p̄teneſe
ſanctitatē / nec reclamaret. Addit h̄ n̄ re
clamaret / ppter antīcpi ſmiracula q̄ nōnul
li v̄a fore p̄tendūt / ad p̄barōeſ electoꝝ et re
probōe ſubuersionē. Licet tñ antīcpi mi-
nister ſmiraculi mēdaciſſim⁹ eřit / et in vita
ſceleratiſſim⁹. Sz de⁹ ipi ſuſq; ſmiracul⁹
ne credereſ / p̄ ſuas aliorūq; p̄nunciatiōeſ
innumerās reclamauit atq; p̄tradixit. p/
pter qd̄ inexcuſabilis eřit ſibi credēs.

Secundū ſignū in legitimo nu-
miſmate ſpūali / eſt discretio q̄
dat flexibilitatē. Intelligo. pm
ptitudinē ad credendū ſcilio/
q̄ eſt humiliatis filia. Si videris aliquē
exēplo zacharie et elisabeth incedētē via re-
gia et corde ſimplici in oīb⁹ iuſtificatiōnib⁹
dei q̄ nō vult ambulare in magnis neq; in
mirabiliſ ſup ſe. Sz medio quodā teno/
re / regulas viuēdi ſequiſ a p̄rib⁹ iuſtitutas
nec trāſgrediri ſines q̄ ſuſ ſuſ posuerūt.
d̄ tali noli credere leuiter / q̄ fallax p̄ demo-
nū illuſiones / quē et credere ſcilio / et i oīb⁹
ceter⁹ moderamē discretōis obſuare p̄ ſpe-
xeris. At uero ſūt alij / quib⁹ placet p̄pria
ſentētia duci / et ambulat in adiuuentōib⁹
ſuſ. Dicit eos pīculōlissimus rector / aut
verius impellit p̄pria opinio. ieiunis ſuſ
modū ſe macerant. p̄tendūt vigilias. la-
crimis plusq; oportet cerebꝝ turbāt / et ex/
tenuāt. Et inter hec nullius credunt mo-
nitis. consilio neminis adquiescūt / ut tē/
perati ſe habeat. Doctores p̄terea et i lege
peritos audire ſeu conſulere non curant.
et conſultoſ ſpernūt. Aū mirum qr̄ magnū
iam aliquid eſſe p̄uſaſerūt ſibi p̄p. et qd̄
eos agere conueniat plus omib⁹ ſapere
arbitrantur. De talib⁹ pronuncio qr̄ cito
prolabuntur. in omnem dēmonum illuſi-
onem. cito impingunt ad lapidem offensi-
onis. quia ceca precipitatione et nimia ve-
locitate rapiuntur. Propterea quicquid
de reuelationib⁹ iſolitis pronunciaue-
rint babeto ſuſpectū. Pauſi ſūt mēſes

dū eram Attrebat. audiū de quadā mu-
liere iugata r hñte liberos/q aliozdiu p
duos dies. nōnunq p qttuor r ampli ma-
nebat absq cibo. erat pndē mults amira-
tioni. Feci vt loqer cū ea. examinai eaz
mults fmonib. reperi hāc abstinentiā n so-
brietatē sed vanā supbāq ptinaciā. Naz
post tale ieiuū dira fame excrucia/ in-
explebili voracitate comedebat. Nullā in
sup asserebat solidā cām qre sic ageret/ nī
q se indignā dicebat q pane vesceret. Fa-
tebat pterea neq a pcessore suo/ neq ab al-
tero b̄re hanc ruiēdi regulaz. Hā a dimi-
dio anno r ampli/ nulli habuerat pcesso
rū v̄l absolucionē v̄l p̄siliū. Expauis fate-
or r exhorui. dissimulās t̄ cei ostende-
re demōis bos eē laqos. r eaz piculo insa-
nie vicinā eē. Naz r erat vultu artonito. r
color silis iamia moriture videbat. Pete-
bam si sciret aliqz qz auctoritas fides et
prudētia maiors eēnt ponderis r reputati-
onis apud eā/qz pprie estimatōis iudiciū.
R̄ndit ilico suspirabūda r gemēs/ demissis
bumi ocul/ se miserā/ se peccatricē/ se indo-
ctā plus oibz r insciā. Subintuli qrens si
vere ita de se sentiret. q pacto sine cuiusqz
alteri cōsilio/tā insolutā r ab alijs sancti-
oribz r fortioribz nō obseruatā abstinentiā
seqref. Lepit nescio qz r̄nsionū ambages
voluere: quia q̄uis euadere nescire deerat
būilitas: r possidebat mentē ei qdā arro-
gantia: que se victā erubescerat confiteri.
Tandē monui eā bona fide r sub attestati-
one maximi discriminis sui/ iānia r corpe:
vt satuā desereret hanc ieiuādi obstinati-
onē: r absq peritoz consilio nibil singula-
re/ r ab alijs inobseruatū seqref/ maxie qz
viro suo displicebat. r peior erat edacitas
insaturabilis sequens. Non r̄ndit ad hec.
Plane discessi r qd postmodū egerit igno-
ro. Nec idcirco introduxi vt exemplo
p̄spicuū facerē qntus est in qbusdā diſcre-
tionis defect/ q nō pmittit flectri ad credē-
duz p̄silio. Nō mirandū si numisma qd a
talibz fabricatū est repudia/ tanq si ex fir-
ro sit nō aureū. Qua in re saluberrimū
est sapientz p̄siliū/ ne hō sit sapiēs in ocul
suis: r ne innita prudētie pprie/ sed agat
oia cū p̄silio. in etiū nō pecebit. Nec suffi-
cit q̄idianis interrogatōibz fatigare prudē-
tes/ s̄z fides r obedietia p̄stet ncēē. alioqz
stult' erit hō hmōi put loqf sapiēs/ q n̄ re-
cipit ſyba prudētie leu p̄siliū/ nū ea dixeris

q versant in corde suo. Est sane donū nō
mediocre spūscit. S̄ donuz p̄siliū q scz dari
possz: v̄l h̄ri v̄l credi recte p̄siliū. Ait ita
q̄ Jōhes climaci de ḡdibz ptinēdi ad de-
num: q̄ hō arrogās r scipm ducē sui p̄stitu-
ens/nō indiget demōe tentāte. q̄ factus ē
sibūp̄i demō. Estimo deniqz q̄ nūc maxi-
moz maloz cumul/ quē in scismate pati-
mur r expimur: ab hac indiscretiōis peste
pcesserit nulli achescere p̄silio p̄mittens.

De hac discretiōis v̄tute tractat abun-
de Cassian⁹ in collatiōibz pat̄z. Tandē i-
psona magni illi⁹ Antonij cludit solam
hāc v̄tutē esse q̄ impturbato calle deducit
ad regnū: r ab insidijz r seductōibz demo-
nū tuos reddit. Subiungunt exēpla qbz
h̄ astruit. Diserabiles pterea exit⁹ illorū
qbz hec v̄l defuit mēoran⁹. Itaqz ad par-
exitū v̄gūt abstinentia nimia et crapulosa
voracitas/ nī q̄ irremediabilior est excessus
i abstinentiā. Morbos ei affert incurabiles
ex lesiō cerebri: r rōis pturbatiōe: q̄
fit vt p̄ maniā aut furiā v̄l ceteras passiōes
melācolicas sic pfundant⁹ r intime radicā-
tur fantasmata interi⁹ refuata in cerebro
q̄ esse reputant vere res extīsec⁹ appētes
r audire se putat hō videre v̄l tāgere quod
nllō sensu exteriori p̄cipit. Inualescit aut̄
hec passio v̄sc ad hāc aliqñ insaniā/ vt iu-
dicet se hō aliud eē qz est. Quēadmodū re-
pert⁹ est q̄ se murilegū. ali⁹ q̄ se gallū. ali⁹ q̄
se asinū. ali⁹ q̄ se mortuū reputaret. Und
fuerūt nōnulli doctoz q̄ hac egritudine p-
cussum arbitratī sūt fuisse ipū nabucho
donosor/ vt brutū aīal eē se crederet: r non
veracit indueret corp⁹ beluinū. Pleni sūt
medicoz libri portētuosis hmōi appitio-
nibz: r iudicioz corruptiōibz: ex lesiōe viri-
um interiōz nascētibz. De his ait hierony-
mus q̄ mag⁹ indigēt somēto hypocratis.
qz alio p̄silio. Multos talū vidi. multos
etiā examinavi: qz aliq in pleriqz negocijz
sanissimā videbant h̄re sniam. desipiebat
tū in certis casibz r r̄nsionibz vbi fantasie
sue lesio cert⁹ eminebat. Ceterz q̄ p̄scruta-
taq̄ acuti⁹ artiū magicaz traditiōes sacri-
legas r impias/ facillime noscit plūma ibi
dē obseruāda pponi/ sup īmoderatis ieiu-
nijs r alijs nō ad aliud qz ad sensus r rōis
pturbationē. q̄ fit vt etiā pleriqz talibz de-
diti: cadant in insaniaz. r vult⁹ oculorūqz
horrorē terrifīcū patientē. Attū ne quis
ea q̄ dicta sunt/ p̄tra iohēz baptistā r eius
bb 3

De distinctiōe visionū

abstinentiā valeat retoz̄re. **N**ic aduertē, dū est diligent̄ q̄ hoīm diuerse sūt grē/tū ex naturali hoītate cōplexiōis. tū ex dono illi⁹ q̄ diuidit singul⁹ put vult. **N**uocirca fieri p̄t q̄ absq̄ culpa ⁊ nota indiscretiōis arripiat vn⁹ modū viuēdi austeriorē q̄ nō oīb⁹ queniret. **E**xplū hēm⁹ in Johē nrō Fuit ille cōplexiōis optie natural⁹ ⁊ armōnia viriū inferioz ad supiores/q̄nta natu ra lapsa patiebat pulcraz integrāq̄ possedit. **N**o, si cui forsan sit h̄ ambiguiū/sciat q̄ niā fm̄ scripturā dei pfecta sūt oga. Sed nōne Johes nrō baptista a deo miraculo se pdict⁹ est. Semē igif materiale ex quo corp⁹ cōpaginadū erat nec duruz nimis nec rursus fluidū abudat⁹ fuit/lz tle prorsus q̄le disponere ⁊ mīstrare talē ⁊ tātū de cebat artificē deū. Dic aliquē defectū mō struosuz incidisse/qd seq̄t. **J**a nō nature q̄ nō opabat. lz deo miraculo causanti fuis set imputata tal⁹ impfectio qd dicere nefas est. **E**x h̄ ampli⁹ liqt q̄ iohis cōplexio nō melācolica lz sanguinea fuit. ⁊ q̄ i sua cōceptiōe ⁊ ānūciatiōe stellatōmib⁹ celi neq̄q̄ subdebaſ. **F**eſellerūt insup aut fallere potuerūt regle astronomoz de iudicij circa eū/nec ad ipm extēdi potuerūt. **A**pta est rō pceptōis miraclm̄. **E**x bis qd rursū cludit. **N**umiz vide q̄ iohes dū puer heremū cōcupiuit ⁊ introiuit. h̄ nō ex lesione cerebri. nō ex melācolica passiōe egit/lz potius a spūscro duct⁹ est i deftū. **S**ilr vici⁹ sui singlaritas: ⁊ cetera hm̄oi (q̄ eān ei⁹ con ceptōem pnūciata fuit) fruſa sagacitate obſeruabant a iohē/q̄ ab alijs āmirari poterāt/lz nō cū discretiōis vtute penit⁹ imitari. **N**ō oīm auīū parē vola⁹ ad aqlam. nec bestie oēs cursu tigridē equāt. **S**ic in p̄tutib⁹ dispar ē cuiq̄ partitio. **H**ōne sanctus bñdict⁹ desertū locuz puer incoluit. ipi⁹ tñ documētū est/ vt nō pmittant̄ pas sim ⁊ p libito mōachi solitudinē aggredi. **N**ā q̄spia adbuc tyrūcul⁹ nec expt⁹ leuio/ res ilult⁹ pugne spirital⁹/qū tute cōmitit se bello gñori gigant̄. **N**ā q̄ cōem vitā agūt i societate. maḡ experιunt̄ bella mūdi ⁊ carnis tāq̄ rudiores potētioresq̄ pugnarū p̄gressus. Qui aut̄ solitarij degunt p̄tra gigantē immanissimū diabolū dimicaturi ⁊ fraudib⁹ subtiliorib⁹ atq̄ fortiorib⁹ bus aggrediēti/fatigādi: ⁊ nisi discretōis grā succurrerit turpit dehiciēdi exponūt. **A**gnoscit̄ igif q̄necessaria ē discretionis

virt⁹/quā parit nutrit ⁊ saluat humilitas vere obedientie copulata. **E**xpediam⁹ reliqua sub breuitate maiori.

Rertiū igif signū i numismate spū tali/dixim⁹ esse patiētiā q̄ dat du rabilitatē/dū p ignē tribulatiōis examinat̄ ⁊ dū p contumelias ⁊ probra pulsat̄. Doctrina viri inq̄t sapiēs ex pati entia cognoscit̄. **S**i q̄s itaq̄ ex manifestatiōe illoz q̄ sibi dicit fuisse reuelata: reporet n̄ nisi deiectionē/irrisionē ⁊ opprobria facil⁹ inducit credere sibi/q̄ vbi suspicio de vane laudis captatiōe rōnabilis exori tur. **F**allat m̄ ē h̄ signū/nō dubito nisi cau tissima circūspectiōe cū alijs adiūctis era minef. **N**āz obstinatio sepe patiētiā simu lat. ⁊ nōnulli ex contumeliaz fatua p̄fessio ne gloriant̄. **Q**uēadmodū ipē etiā sordes vestiū ⁊ ciliciū/aliqñ supbie verme morda cissimū generat̄ nutrit̄. Arbitran̄ isti se iustis et sanctis esse siles qbus tot aduersa cōtigerūt v̄l qui egerūt silia. **I**mpleri rur sus in se putat illā christi p̄missionē. **B**ea ti q̄ p̄secutionē patiunt̄: qm̄ ipoz est r̄gnū celoz. nō satis aduertētes/qm̄ addit christ⁹ ppter iusticiā/lz tante cecitatis est ipa mentis arrogātia/tam silis esse v̄tib⁹ vultu deri temeritas. **C**eterz nunq̄d nō obsecro repiunt̄ qui de suis etiā defectib⁹: de negli gentiōis ⁊ necessitatib⁹ improbissime glori ant̄/absurdū dictu. sed ita gloriant̄: certe deputates sibi talia a deo p̄mitti/ ne cum paulo magnitudo reuelationū aut virtutū eosdē extollat. **E**t vide q̄ntē p̄sciētē arrogans calamitas: qz nec humiliat̄: nec a suis defectib⁹ spoliaſ. **N**ā qz v̄tli dispēſatione sibi datos putat stimulos negligēti arū culpabilū: vt eis careat nequaq̄ enītitur. quipot⁹ in sue pfectiōis traducit argumētum.

Quartum signū est veritas/q̄ dat configurationē ⁊ inscriptionez legiūtū. **E**st nanq̄ sacra scriptura locus v̄l officina/rbi cunus regi⁹ monete spūalis recondit̄. qz si in aliquo vel minimo puncto denari⁹ discreper in sua figuratione ⁊ superscriptiōe ab hoc cuno regis: absq̄ vlla dubitatiōe falsatus est. **A**t tamē tanta est nōnunq̄ silitudo denarij falsi ad verū: vt v̄t nisi a doctissimis possit falsitas dephendi. qz inter tot veritatis lineas ad fraudem politas: nō statim vnuſ falsitat̄ punci⁹ semet aperit. **V**isi sūt heretici

qui magnos catholice doctrine cōpingebant libros/ ut solam heresim int̄ tot veritates latenter insererent/ et cautori effacemento fraude publicarent. Decres indicat ex q̄nta necētate tal' q̄libz moneta reuelationū insolita debet a theolog. priusq̄ admittat/examiari. quoz p̄cipue interest inter verā et falsam religionē. mores q̄cōcernens discernere. Palam est insup p̄nicioſa sit scripture sacre rejectio: et ad antichristi susceptionē prepatio certissima. Hoc signū quartū manifeste trahitur in lege Deut. viij. et xvij. Et pro elucidatione maiori placet hic repetere q̄ tuor p̄ditioſes vere reuelatioſis: q̄ ad veritatis inscriptionē alias p̄ me positas: et p̄ nūciatas i q̄dā collatōe de angel'. P̄ia cōditio. Nullus angelop̄ sc̄tor̄ sive p̄pheta rū quicq̄ eē futurū p̄nūciat: q̄n veracit̄ futurū sit/ in sensu quē ip̄e v̄l sp̄usctūs int̄debant. Sic nō est r̄nsum demonū. quia r̄ fallūt et fallunt. et hec cōditio habet Deut. xvij. Si tacita cogitatiōe r̄nderis. Nō possum intelligere verbū q̄d locut̄ est domin⁹. Sequit r̄nsum. Hoc bēbis signū: q̄ in noīe dñi. p̄pheta ille pdixit et nō euenebit. hoc dñs nō locut̄ est. sed p̄ tumorē animi sui. p̄pheta cōfinit̄. Contra h̄ videt esse instantia fortis de Iona q̄ predixit destructionē nimūtarū. et de Isaiā respectu mortis ezechie. et de Nathan. Pro q̄ponit sc̄da cōditio. Si idipm q̄d angel⁹ aut p̄pheta pdixit/ nō ex modo q̄ vocaliter p̄tendebat eueniat. plus sup h̄ a sp̄usancro reuelationē accipiet: de p̄phetia aut reuelatione sic vel sic intelligenda: p̄ditionalit̄ aut mystice: vel ls aliter. Sic factum est in Iona et Isaiā. alias debuissent lapidari ēm legē Deut. xvij. scriptā. hoc est q̄d prius appellauit dñū reclamare/ v̄l p̄tradicere. vel de suo intellectu salubrit̄ informare Tercia p̄ditio. nihil bonis morib⁹ aut sincere fidei p̄trariū: angelī sc̄ti et p̄phete veri pdicūt aut p̄cipiūt. Ad sic demōes v̄l antichristus: q̄z signa dicunt signa mēdaciū. q̄z ad mēdaciū credendū inducūt. Dec p̄ditio habet Deut. viij. Si q̄s instet de p̄cepto dato abrae sup immolatiōe filij. Responsio est: q̄ deo iubente seu dispensante nō suisset illicita mortis hui⁹ infictio. Ita diceret p̄tinax idolatria imolans filios suos et filias suas demonijs. Pro quo ponit quarta p̄ditio. Reuelatio angelica

sive p̄phetica sup aliq̄ qd̄ bonis morib⁹ obuiaret. nisi diuīa interueniret iussio siue dispensatio. talis circūstantionata est aut esse debet: q̄ de ea reuelationē accipiēti vel eis p̄ q̄bus sit reuelatio dubitare nō liceat. Oportet enī ut tam clare cognoscatur reuelatio eē a deo/ q̄ clare sc̄it aliquid esse scripture sacre vel r̄oni īforme. Et in hoc casu maxie necessariū est donuz quod apl's vocat donū spirituū. Queres. qd̄ agit hoc donū qd̄ discretionē spirituū appellam⁹. Agit equidē ut sapore quodā int̄imo/ et illuminatiōe quadā experimentalis sentiat hō differētias inter veras reuelationes/ et deceptorias illusioſes. Hoc tradit⁹ beat⁹ bre. in dyal. Hoc idē de seip̄o beatus Berū. in suis miracul̄ fatebat. Sentiebat enī et vt sic dixerim gustabat interno quodā afflatu et odore/ q̄n ad faciendū miracula sibi virtus aderat/ ut pote ad sanitates opandū. Quēadmodū de dñō nostro ieū christo dicit euāgelista: q̄ sensit v̄tutem de se etiſe dum sanata est ml̄r ex cōtactu fimbrie vestimenti. Alioq̄n idē et alij similes: nulla ratione v̄si fuissent aliqui excusabiles a temeritate aut a temptationis diuine peccato dū ad operandū miracula semet ingerebant. Aug⁹ quoq̄ refert in suis confel. matrē suam isto modo int̄veras et falsas nocturne quietis imagines et visioſes discreuisse. Cur igis aliquis si regula vniuersalis aut doctrina certa et infallibilis nequeat tradi sup bac materia dīscretionē sp̄uum: aut de reuelationū veritate: cum ista res plus in experientia et cōditionum particulariū q̄ infinite sunt cōcursu/ q̄ in arte verset. Videam⁹ similem in re pari īmo longe faciliori difficultatem. R̄idebunt ad exemplum forsitan aliqui sed attendat ne semet irrideant. Per tamus ab aliquo dari nobis sub arte et doctrina vniuersali: p̄ quam sciri poterit euidenter de seip̄o v̄l alio semper: q̄n somnijs illuditur: aut veris vigilijs exercetur. Attende in primis q̄ visiones somnioz plesrumq̄ discursiue sunt: rationales et super serreflere. Nam querit hō si somniat. v̄trin⁹q̄ insuper arguit. et tandem deliberate cōcludit q̄ vigilat. Adde q̄ tanta est somnijs ad vigiliam propinquitatis similitudo: ut hesitet homo etiam vigilans: ac visa secum retractans: si tunc vere dormiebat. Rursus apud quosdam dormientiū put

De distinctiōe visionū

scribit phus et experientia loquiſ/vigilan-
tiū ope incursu voce et alijs plurimis repe-
tire est. Deniq; tot et tales aliquādo occur-
runt similitudines somniū ad vigiliam/q
solum videt experientia ad discernendū
ſufficiens. Interroga aliquē de vigilantib;
bus/qūo ſicut an vigilat. Respondebit ili-
co forte insulſam hanc questionē tuā. Iz vige-
gere nō definas/respōdebit ſubſtomachāſ
bene ſcio. Persiſte vltra/et dic/ quomō be-
ne ſciſ. diceſ qꝫ maxima eſt inter ſomnium
ſuū. et vigiliā diſſimilitudo. Si ſilitudies
varias adduxeris/quas p̄tigimus. eſtimō
qꝫ nullus ſue reſpoſionī alijs erit exiſtu-
qꝫ ut dicat certe ſcio/qꝫ ſic experior. Sed
perge vltra iñſiſtere/et affer/ qꝫ ſimilem cre-
bro babere ſe iudicat experientiā. dū ſom-
niat/credēſ ſc̄z loqui. legere et audire. imo
et nō ſomniare. Ad hec quid iſte responde-
bit niſi dicere/veꝫ eſt/et tunc decipior. Q,
ſi ampli⁹ proteruire et cōtraniti volueris di-
cens/ita nūc. O bone vir etiā tu falleris.
qꝫqꝫ ignores. Uideat ipse quid vltra obmu-
tire aut ſufficiēter allegare valeat/ad libe-
randum pedes ſuos ab hoc labyrintho. p̄
ter ſolam experimentalē noticiā ipius vi-
gilie. que valde diſpar eſt a ſomnijs. forti-
or ſc̄licet/atqꝫ lucidior. qꝫ quā nō ſe tā opī
natur qꝫ ſc̄t et intelligit vigilare. Trans-
feratur hec similitudo. que videt puerilis
ad rem ſublimiſſimā que tractaſ/comprī-
metur ꝑ eam/ſi nō erro/ iñſolens arrogāſ
qꝫ humana curioſitas. que ſidei ſacramen-
ta ſi n̄ penetrat indignat. quādo nec quoti-
diana puerilia/et ludicra/ ſufficit attingere.
Dec etiā nos cōſideratio cautiōres effici-
et/nō in reuelationib; r̄modo ſecernēdiſ
ſed in om̄ib; generaliter nr̄is actib; diuidi-
candis. O quoq; ſibi videt homo ſapi-
ens/ſibi iñſtus/ſibi humilis. et ſibi dicit. qꝫ
diues eſt in ſtute: et neſcit qꝫ miſer eſt et mi-
ſerabilis et paup̄ cecus et nudus. Preualet
in vanitate ſua et in multitudine ſpūalib;
diuitiarū ſuarum gloriaſ. dicit in excessu
ſuo/nō moueboꝫ in eternum. Sed p̄ cer-
to alto ſomno preſſuſ fallitur. qꝫ om̄ia hec
aspicit nō in lumioſe veritatis vigilia. ſed
ſub ſimulacro ſomniculoſeranitatis expe-
rietur hanc fraudē. Tunc primū homo dū
deo p̄picio excitatur a ſomno peccati. et ni-
hil inuenit diuitiarū ſomniatarū in mani-
bus ſuis. Fit hoc dum regreditur ad lu-
minofum et p̄fulgidum diem humilitatis.

et ſibi vigiliat qui vanitati dormiebat. vi-
det tunc e rrōre ſuum/ et illū ſecuꝫ diuqꝫ re-
tractans/qꝫ ipse patiebatur/ qui ue desipi-
at/obſtupescit. Nam et vere ſupbus et ar-
rogantem et tumidiū aut aliter vicioſuſ ſe
fuſſe depr̄chendit/qꝫqꝫ aliter prius exiſti-
mabat. Quare ſic. Quia mentiebaſ iniq;taſ ſibi
ſibi plus qꝫ ſi ſomniants de ſomnijs. et ma-
niacus de furia. et ſtolidus/de ſapiētia cor-
ruptiſſime iudicarint. Sic eſt plane qꝫ vi-
cioſi de p̄prioſ viſuſ/ ut de tenaciitate par-
cus. de arrogantia ſupbus puerſe cōiectu-
rant. et tanqꝫ acrisia p̄cuſſi palpat i meri-
die. Quāobrem eluſecit quantuſ/imo qꝫ
neceſſariū ſit eis alieni consiliū ducatū ba-
bere et ſequi. quia de ſomniante alijs vi-
lans pfectius iudicat. Ideo ve ſoli qꝫ cuꝫ
cecederit nō habet ſubleuantem. et ve ceco-
ſi ceca eum ducat impietas/ et illuſio. quia
ambo in fouē cadunt. O formidādaſ ergo iugiter ſraudes: quiſ nō expauescat! O
fallaces v̄bilibet mille deceptiōnū tendi-
culas/ quiſ has euadet? Quiſ arto trami-
te/sic obſcuero/sic obſeflo ſecurus ambula-
bit. Profecto ſolus ille beat⁹/ et decies bea-
tus/humilis et paup̄culis/ qui ſapiētio/
bediens ſemp̄ eſt pauidus/ qui in dei timo-
re inſtanter ſe tenet/ ne cito ſubuertat do-
mus ſua. Puntas ne fuerat hoc expertus q
dicit. Lufodiens paruulos domin⁹: hu-
miliatus ſum: et liberauit me. Deniqꝫ h̄ te
ſtatur oraculū illud dignē diuinū/ et ſemp̄
terne memorādū: de humilitate Antoni⁹
monstratuſ. Conſormiter ad quod iurat
deuotus Bernardus talū expertiſſimus
ſup cantica. In veritate inquit didici/ni-
hil eque efficac eſſe ad gratiā dei pmeren-
dam/retinendā/recupandam/ qꝫ ſi om̄i tē-
pore inueniaris coram deo nō altū ſapere
ſi timere. beat⁹ homo qꝫ ſemp̄ eſt pauidus
Hanc humilitatis lucem quiſqꝫ intraue-
rit/ per medios tentatiōnū laqueos qntū
libet abſconditos/tut⁹ incedet. fruſtra ru-
giet aduersarius vt leo. fruſtra circuſet q
renſ quem deuoret/ fruſtra iſidiabitur i
ſpelunca ſua vt rapiat paup̄em/ et pauper-
culum et cōtritum/ quoniā tibi dñe dereli-
ctus eſt ille pauper et orphano adiutor es.
Hoc eſt primū et precipuum ſignuſ in-
ter ſigna noſtre monete ſpūalif discretiuū
Donitiones om̄is itaqꝫ intrinſece/oſſ
iſtinctus veſementes/ omnis reuelatio/

omne miraculū/ omnis amor extatic⁹. om/ nis cōtemplatio. omnis raptus. omnis de/ nīc nostra interior exterior ve operatio: si/ humilitas p̄cedit et comitetur et sequatur. si nihil eam perimes misceatur (crede mi/ hi) signum habet et a deo sunt/ aut bono eius angelo/nec falleris. Si vero p̄dicto/ rum aliquid sumat originem a supbia. si/ eam secum duxerit/suspecta habe omnia. Dūmilitatis ergo signum si p̄fecte nosce/ retur/frustra multiplicarent alia. quoniā/ supbia et hūilitas numisma spūaliū opari/ onum sufficienter condistinguunt. Hanc/ nihilominus sublimissimā paruitatem et/ paupertatem dicissimā sed in deo/hanc sa/ pientissimam ut sic loquar insipientiaz/q̄/ sibi de se diffidit/ que nemini se preponit/ que idcirco suabilis est/ et nemini detra/ bens aut indignans/disponit omnia sua/ uiter. Hanc inq̄ quisquis ppria virtute/ studio vel industria adipisci et seruare cre/ diderit/errat proculdubio: etiam supbissi/ mus est. preparat se homo ad eam non ne/ gabo: sed ab eo solo gratis infunditur et cu/ stoditur: a quo om̄e donū optimū est. et h̄/ scire et sentire iam magnū dei donum est: et/ humilitatis initiu. Ecce magistri vene/ rables et fratres dilectissimi ecce quo rela/ psus sum de quarto signo ad primū. ita ē. sed nunq̄ profecto satis crebro/nunq̄ ver/ bis sufficientib⁹ potest apud nostrā elatio/ nem pdicissimā/ inculcari laus huius vir/ turis. nunq̄ nimis sub pedib⁹ reprehensi/ onis/ valet aduersa supbia deūci conculca/ ri et conteri. O monstrū horrendū ingens/ O portentuosissimū supbie negociū. Hā/ beu calcata resurgit fortior/ instar fabulo/ si Anthei/ euulta repullulat vberior. sua/ demum rescisiōe velut ydre poetice caput/ redit secundior. Sic et suo nedū cōtrario/ vt ex humilitate. ex fōrdib⁹. ex pallore: sed/ ex sua morte rediuita generat. Atuero/ tandem reuertamur si placet ad q̄rtū signuz/ in q̄ eramus. Nō dixim⁹ esse veritatē/ que/ dat p̄figurationē legitimaz monete nostre/ spūali. Ubi queso animaduertere nequa/ q̄ omittamus/ q̄ aliq̄ sic se habere p̄nt: vt/ q̄uis nō sine palam et directe obuiātiā si/ ne p̄traria diuīe om̄ipotentie/ que p̄ scri/ pturam sacrā extollit/ qn absolute pos/ sint fieri. sunt nihilomin⁹ reuellenda tāq̄/ inania et fatua et diuine sapientie incōgrua:/ nec testimonio veritatis. legitime forma/

ta: sed aliūde protracta: quēadmodum si/ quis diceret sibi ēē reuelatū q̄ tot⁹ mūdus/ mouebif cras motu recto/ q̄ vn⁹ angelus/ annihilabif postmodū recreabit/ non ad/ ducento aliā vtilitatem/ q̄ qlibet platorum/ debz solus et nud⁹ incedere: et baūlare crū/ cem materialē sup hūeros suos: alias to/ ta gibit ecclesia. Talia inq̄ velut delira et/ diuina reuelatiōe indigna: statī abūcien/ da sunt. Neḡ enīz relucet tñmodo in di/ uinis opib⁹ potētia: sed bonitas: et sapien/ tia quā effudit sup oīa oīa ei⁹. Om̄ia in/ q̄t p̄s. in sapia fecisti. Ad h̄ referit q̄ antea/ dictū est de narratiōib⁹ supuacuis santa/ sticaz apparitionū: et de inutili p̄ eas t̄pis/ p̄sumptione. Pro h̄ valet qd̄ habemus ex/ determinatione doctoz et glo. mat. iiii. sup/ illoſi fili⁹ dei es mitte te deorsum. Dirac/ culū si pia vtilitate aut nc̄citate careat: eo/ facto suspectū ē aut reūciendū. sicut fuiss; ch̄ristū volare p̄ aera: et vt cōiter sunt om/ nia magoz sacrilega p̄stigia. Fuit nostris/ epib⁹ mulier in talib⁹ famata reuelatiōi/ bus/quā h̄ signum nisi fallor delirasse cō/ uincit.

E Quintum signum. Expediamus nos ad postremū de/ quinto vltimo signo. Illud est si/ meministis. caritas: seu diuinus a/ mor: q̄ dat colorē aureū numismati. Hoc/ signū nō vsquequāq̄ statī sufficiēt est: pro/ pter sophisticū et fūcatū colorē aureūz va/ ne seu carnalē dilectionis. Siquidē exptuz/ est mulierculas q̄sdā fuisseq̄ circa deū vel/ alios viros sc̄tōs maga fficiebanf dilecti/ one viciosa ignorant: q̄ vera sc̄tā et since/ rā caritate mouerent. Et de idolatris con/ stat q̄ deū se diligere licet errates existimat̄. Propterea primū hic incident̄ infero non/ esse tutā mulierū q̄ntūcūq̄ sanctarū cū vi/ ris etiā religiosissimis: cohabitationez et/ familiaritez. Quare sic. Quia p̄ fieri vt/ amor a spū incipiat: s̄z vehementē formidā/ dū est ne p̄ blādicias sensim carne p̄sumat̄. Hō deerit inq̄ Hiero. vīsc⁹ diaboli. Hā et ferreas mentes libido domat. et car/ pit vires. Uritq̄ vidēdo semīa. inq̄ p̄gi/ lius. Quocirca scripsit qdā deuota muli/ er: nihil ita se habere suspectū sic dilectio/ nē: et pl⁹ q̄s diabolū: etiā dū circa diuina et/ psonas probate sanctitas p̄slat. Hoc non/ muliebriter tradicuz est: quoniā passio seu/ motio quāto vehementior tanto precipi/ bb 5

De distinctione visionum

tatio facilius inuenitur regi difficultior. Amplius hanc ob causam inter ceteras videnter errasse begardi et begarde ob indiscretam dilectionem nois deuotiois palliatam. Argumentum huius rei est in quodam libello incredibili pene subtilitate ab una femina compósito quod maria de valentianas dicebat. hec agit de progratia et eminēria dilectionis diuine ad quam si quis deuenerit fit fin eam ab omni lege preceptorum solutum. adducens per se illud ab apostolo superius. **L**aratatem habet et fac quod visum. Recolit opinor ut apud Virgilium in bucolicis quod sit ponit. An quod amant sibi somnia fingunt. Et certe res sic se habebunt. quoniam amor inter oves anime passiones magis penetratius et alienatus. et si vero est castus et sanctus iunat cogitabilitate cognoscendū celestia. Si vero autem vanus sit error aut libidinosus/ varias sibi format illusiones. ita ut credat videre seu cogitare quod prorsus ignorat. Experientiam huius rei in amore hereticorum spicimur. Etenim si predicta maria non de visitatoribus virtutibus ligata ad preceptorum diuinorum impletionem/ sed de statu beatorum dilectionem quam scribebat applicasset/ vix alterius quicquam de divina fructuose quod ad aliquid dici potuerat. sed falliebat ea sua tumiditas animi tate passionis dilectionis imixta. Putabat igitur se fruendum vigebat hec passio fortis circa deum in eius anno quantumque a diuinis preceptis longe esset. Accepit a narrante quoddam carthusiensi. se ab uno magno viro audiuisse. sed in his stultus erat. quod periculum mortale non semper corruperat caritatem/ nec impeditiebat dilectiones dei super omnia ad gratias agendum et diuinam dulcedinem admirationem/ laudationem/ et cupiscendum nonnullas quod infiambat exemplum dabat de fornicationis dilectione. Errabat vero delirus ille. quod sic fantasiam facit/ dum motu oculorum amoris passionis vel ex suetudine vel aliunde genitum ita diuinam vocabat caritatem/ quod non gaudet super iniurias/ et quod deo per inobedientiam precepit cuiusvis nequaquam inimicatur. Non hoiem quod ex deuotio et sapientia plane laudabilis cuiusdam virginis religiose/ amicicia eius in domino familiariter amplexatur. deerat primo focus ovis carnalitatis. tandem paulatim ex coniunctu crebro accreuit amor/ sed non penitus in domino/ usque adeo ut ab ea visitanda aut recognoscenda si aberat vir diuelli valeret. Nihil tamen per tunc carnale. nihil subdolum. nihil fraudis diabolice suspicabatur/ donec aliquis discedendum fuit longius ab ea. sensit ille vir

tunc proximum. quod non pura et oīno sincera et casta fuerat hec dilectio. et quod magno malo nisi de propria pertecebat approximabat. **D**is propere vehementia est ad virtutem piculissima comes/ ut ad dilectionem/ ad zelum/ ad correctionem et similes. Verissime ppter ea quodā enunciavit quod dicit male cuncta misstrat impetus.

Hec demum fraus apud illos frequens est/ quod in cultu aut dilectione primorum/ decorum corporis. florē etatis. aut diuinitas/ aut alias fortune dotes attrahunt. Ac inde vehementius ad eos dilectionem accedit. Qui profecto cauere habent ne sordide aut et carnaliter exuratur. Alioquin si tammodo virtutes diliguntur. sed enim ei unica spuma videlicet/ que cunctos corporis in habitet eque ament colant et frequentent. Non aduersor tamquamque quoque poete dicent. Gratior et pulchra venies et corpe virtus. Adiunxit. Sed affirmo quod si gravior. non ob hoc tutior aut sincerior inuenitur. Denique ut sentias quod nihil tutius sit in ipsa etiā dei dilectione/ dum peregrinamus a domino recognitio profunda circumspice quod apud exercitatos in amore et ceteris virtutibus suboriri potest horribilis deceptio. Et qualis deceptio. Talis propere ut ipi deuotio iusta sed occulta dei permissione/ aut pro erudiendo/ aut per perdendo eludant a demonio meridiani supbie/ transfigurante se in angelum lucis/ sub specie gradis boni/ declinat tunc ab eis deus/ et ueste nuptiali caritatis spoliat. Omnia tamē prioris deuotionis et dilectionis indicia sentire et habere presumunt/ errantes virtus in via et experientia morum/ quemadmodum si quis aberret a patris oculis in via pedum/ arbitrantur itaque quod agatur spiritu dei dum ex solo informi habitu et vestitu virtutis prioris non dum abolito/ mouentur. Et quod non obstupescat homo audiens. Quis non vehementer exhorrescat. Quis non obtinet aplo dicenti. Qui se existimat stare videat ne cadat. Credo per prophetam hoc fuerat sapiens qui dicebat. Est via quod videtur homini iusta/ et novissima eius ducunt ad mortem. Et ille quod ait. Nescit homo an amore vel odio dignus sit. Sup hanc abyssum multam iudiciorum dei verterat aciem contemplationis sue qui pauescens exclamat. Altitudo diuinorum sapientie et scientie dei/ quod incomprehensibilis sunt iudicia eius. Et alter inquit. Terribilis in consilij suis filios hominum. Et ad humiliacionem nostrae misericordie hec consideratio si non sufficiat quod galiud erit sat ignoramus.

Porro nō ē p̄tere un dū q̄ eadē p̄sona sic
nūc p̄t esse bona r̄ ornata caritate/nūc de-
clinare in viciū/r̄ rursus a malicia in iusti-
ciā queri. **S**ic possibile ē eandē p̄sonam
nūc ver̄ reuelatiōib⁹ visitari: nūc fatigari
v̄l tentari f̄lis illusiōib⁹. **N**ā r̄ pp̄he nr̄v̄t
david.heliz⁹ r̄ nathā/nō sp̄ ad nutū p̄sto
hēbant fm Grego. r̄ historiā p̄phericum
spūm. **U**n̄ nathan ex freq̄nti v̄su pp̄heti-
ce visiōis/credidit pp̄riā estimatione; esse
reuelatione; dū ip̄i dauid q̄renti de edifi-
catione tēplūr̄ndit. fac q̄cūc hēs in corde
tuo/dūs tecū est. **V**alet h̄ exēplūz ad ea q̄
de v̄su dilectiōis diuine p̄tacta sūt. **Q**uam
obrem q̄ in talib⁹ se existimāt pp̄rio sensu/
arte v̄l industria/discriminere/v̄ideat ne er-
ret:q̄m si p̄sūptiōis sp̄us obrepserit:sub/
itrabit facile vāitas illusiōis. **C**ave tñ h̄
audiēs r̄ pauescēs ne deteriorē infidelita-
tis aut desperatōis souēā incurras/ tanq̄
videlicz nlla sit aut fuerit i sc̄is reuelatio-
nib⁹/r̄ bone spei/certitudo. **S**icut de reue-
latiōe dicit apl̄us. Scio hoīem r̄. **E**t de
spe inq̄t. **C**ert⁹ sum q̄r̄ neq̄ mors r̄. **D**as-
bek sane certitudo s̄ a diuino lumine/nō hu-
mana solū inuestigatiōe aut estimatione.
Scis p̄terea q̄r̄ nō sequit̄. cadit deceptio
r̄ illusio i iudicādo de somno r̄ vigilia. igi-
tur nlla ē de vigilatiōe certitudo. nullaq̄
adhibēda vigilatiōib⁹ fides indubia. vigila-
bār̄ sc̄i i diuino lūie. nos p̄ctis obruti r̄ ob-
uoluti/plerūq̄ portēta viciōz aut illusio-
nū somniām⁹/numīz si fallimur. illi neq̄
Noui hoīem q̄ p̄ ml̄tū tentatiōis inuo-
lucrū/sup̄ vno et fidei articul. in tātā subi-
to lucē veritat̄ r̄ certitudis introduct⁹ est
vt nulle pro rōs residerēt dubietat̄ reliquie
nullavacillatio. s̄ serenitas m̄ta. iubente
eo q̄ fluctib⁹ impat. **A**ddebat q̄r̄ ex rōne
aliq̄ noua/sic tūc se interrogabat r̄ optie me
minit. s̄ ex sola būiliatiōe r̄ captiuatiōe in
tellect⁹ in obsequiū fidei r̄ oīpotētie dei/
istud meruerat/ut nō pl̄ dubitaret de illa
fide q̄ de sui existētia. q̄rebāt rōem tātē so-
liditat̄ r̄ paci in credendo. **N**ihil aliud re-
periebat nisi q̄ sic expiebat r̄ i aliū transfu-
dissenescisset. **N**ō credēt forsan mūdanī sa-
piētes tales fieri illūtiōes/q̄m verissime
pnūciatū est ad deū p̄ pp̄ham. **I**llumināt
tu mirabilit̄ a mōtib⁹ etn̄ turbarti sūt oēs
insipiētes corde. **Q**ui n̄ sapiēt viciōz q̄ cor-
dis sūt r̄ sp̄us/q̄ nec secuōz hitant in corde
suo. s̄ for̄ in plateis vanitātū. **S**ic cō-

stat iustos i sp̄em sue salut̄ certā erigi. cer-
tā dico nō in se. s̄ in eo q̄ afflatu secreto di-
cit anīe. sal⁹ tua ego suz/q̄ in medijs icert⁹
q̄ tentatōnū būanaz fluctib⁹/ancorā spei
firmā figit. qui etiā dilecta in trāquillita-
tis cubiculū/ex tot irruentib⁹ būane vicis
studinis turbinib⁹ introducit. **D**eē sunt
plane mirabilia dei in p̄fundo būani cor-
dis/q̄ vident illi qui descēdūt mare p̄ tritū
onis amare r̄ fortis in nauib⁹ virtutis/r̄
p̄ templaitionē r̄ meditationē sedulā non
curiosam/sed piā r̄ fidelē faciūt opationē
in aquis multis/tam diuinoz iudicioz/q̄
humanoz affectuū. **U**is videre hanc vī-
onē magnā/vīs ad ista ɔscendere/nō opus
est virib⁹ būanis/tuū posse nō est posse/tu
um scire vt socrates dicebat est qđ nescias.
tua iusticia nibil de iusticia tua confidere
Quō sic. **A**ccede ad cor altū/r̄ tibi exalta-
bitur de⁹. videbis q̄r̄ tu solus/s̄ oēs gē-
tes. iuxta dictum pp̄he. q̄si nibilū r̄ inane
sunt in ɔspectu ei⁹/eccē tuū nihil posse.
Exclamabim⁹ nihilomin⁹ cū pp̄ha. **H**i-
rabil facta est sc̄ia tua ex me. p̄fortata est r̄
nō potero ad eā. **E**cce tuū scire nihil fate-
ber. Deniq̄ cū alio pp̄ba. **O**mnes iusticie
nīe q̄si pānus mēstruate sic sunt aī te. **A**b
hac imbecillitat̄ tue valle. **A**b hac insipi-
entie caligie. **A**b h̄ puluere būilitat̄ r̄ ster-
core vilis reputatiōis. vocabit te de⁹ i mō-
tē/loq̄ns tibi de caligie atq̄ suscitās d̄ put-
nere egenū r̄ de stercore paup̄em erigeno.
Sz dices; scio iā me nihil possenihil sci-
re. nihil deinceps b̄r̄ iusticie. nihil tñ tale q̄
le pollicers experior. **V**erūt̄ p̄cor attēdes
quo scire dixer. videot ne audias illud im-
properiū. **E**t ore tuo te iudico fne nequā
Nā si ḥā r̄ absq̄ vlla dubitatōe ita ec̄ iudi-
ces forte q̄ i collectū r̄ p̄rōem/ vt fere oīns.
cur affectio. cur ogatio p̄tradicūt. cur v̄l̄ n̄
p̄formit afficer. r̄ agis. aut cur sic afficer.
r̄ sic agis/q̄si possis tuis virib⁹. tua indus-
tria. tuaq̄ iusticia dignū aliqd̄ ogari/lau-
do iudiciū tuū q̄le dixisti/s̄ expimētalem
gustatiōz coexigo. **A**lit q̄pp̄e iudicāt se ne
scire ideote/q̄ difficultates scie alic⁹ nūq̄
attēdūt. alit sapiēs r̄ expt⁹ q̄ sciēdi impos-
sibilitatē et ip̄a rei ɔdiriōe aut rōnū p̄ple-
xitate ɔsiderat/sentit r̄ masticat. **N**ullo pa-
cto insup̄ culpo neq̄ phibeo te conari. te
opari. te tor̄ virib⁹ exerceri. s̄ arrogantia
in istis penitus execror r̄ exulo. **A**lioquin
noli mirari si tua sp̄es nutat et fluctuat/

Trigilogiū astrologie

dum vñ in modico/tuis viribꝫ q̄s fateris in
ualias innitit. Si p̄terea cū venerit tibi
pes supbie claudicas et corruis. vbi ceci-
derūt omes q̄ organis iniquitatē. In deo q̄
solus est immutabilis/pes dūtarat sigēda
est/cū illo qui dicit mīhi adherere deo bo-
Bnū est r̄c. Intellige p̄terea vt ad cepta re-
grediar vñ diuerti longiꝫ psequendo sup-
biā. intellige inq̄ qd salomon regit duz
solo hūane industrie studio ad cognitōez
diuinoꝫ nīsus est ptingere/q̄lis est p̄n̄ in
quisitio de veris atq̄ falsis reuelatiōibus
Lūcta inq̄ tentauit in sapia/dixi sapiens
efficiar; et ipa longiꝫ recessit a me/ml̄to ma-
gis q̄ erat; et alta pfunditas:q̄s inueiet ea;
Et nunq̄d nō aspīctis doctissimi viri. nū
qd nō animaduertis sile aliqd in pposita
questione:q̄ plane tanto ampliꝫ mīhi visa
est exaltari/ q̄nto plus q̄sita est penetrari.
Et ibi vere deficiuit scrantes scrutinio.
Attū bene actū est. nō qđidimꝫ operā: vos
audiendo ego loquēdo: si de nob nō de di-
munere diffidimꝫ. si pinde iugiter hēamꝫ
ad dñm sursum corda/ perētes ne fallamꝫ
et fallamur. Nā homi bono in p̄spectu suo
dedit de sapiam et scientiā inq̄t salomon
Si monete spūaliū reuelationū nos exa-
minatores esse p̄tingit/studeamꝫ esse q̄les
descriptumꝫ. Adhereamꝫ deo et scripture
eiꝫ p̄ quā et in q̄ semel loqui nob̄ deꝫ/ et id/
ipm nō repetit. Debemꝫ in eo qđē iudi-
cio tū in oībus. tū p̄cipue in ista examina-
tione nō p̄cipitare sniam/lz v̄sq̄ ad plenus
simā examinatioꝫ suspēsuz tenere iudiciū:
marie nīsi falsitas aut fatuitas cognata/
falsitatis aga sit. vbi v̄o nihil p̄mo aspe-
ctu falsum vñ delirū p̄spicit. nō solū explo-
rare p̄uenit q̄ acta sunt: et exitū expectare.
Nā p̄mitrit aliqñ demon veritates pluri-
mas/ et post tgis tractū qñ p̄suasit hoībus.
tūc id qđ fallit sumministrat: et h̄ vel ad de-
ceptionē singularis p̄sonē vñ ad impugna-
tionē miraculosaz op̄ationū m̄re religiōis
quibꝫ fides innixa subsistit. vñ ad vitupe-
riū totū deuotioꝫ/ aut ad scandalū verbi
diuini. Etei dū cadit vñ/ quē anteā m̄gnī
ēē noīs talii reuelationū fama vulgauit.
Irrident ipi deinceps seculares/ seculari-
ter viuentes/vnūquēlibet q̄ religiosa sim-
plicitate vitaꝫ agere decreuerit. Appellat
p̄festim illusor et illusus/clamat fantastiꝫ
exibilatur papelardus begosus et begar-
dus/ et sic occasione accepta irridetur iusti-

simplicitas. Sz et simplices p̄ talia palaz
decepi/ aut vīc aut nunq̄d p̄nt ad vīa veri-
tatis reduci. Que cā est/ qm̄ neq̄ audiunt
clericos q̄s hypocrisi inuidia et maligni-
tate laborare credūt: neq̄ emendant p̄ lai-
cos q̄s ignorātes vt seīpos esse cognoscūt

Predictorꝫ oīum hec summa est vt exa-
minet nūmisma diuine reuelatiōis/si ba-
beat pondus hūilitat̄; absq̄ curiositate et
tumoris vanitate. Si flexibilitatē discre-
tionis et q̄sticosa estimatiōe: et abie-
ctione q̄silij. Si durabilitatē patientie in
aduerbꝫ: absq̄ remurmuratiōe et facta emu-
latione. Si veritat̄ p̄figuratiōem:absq̄
mendosa aut inepta assertiōe. Si colorē
vividū et sincerū/diuine charitatis:absq̄
carnalitatis scoria et fece. Et qm̄ hec omnia
circa elysabeth et zacbariā extiterūt ī reue-
latione eis facta de iohē et eiꝫ noīe. Cōmē-
dari n̄ irrationabilitē dicit̄ est ipē Joha-
nes/tanq̄ bñs nomē reuelatuꝫ/qđ os dñi
nomiauit. qđ notari dignuz in prima no-
stri textus p̄ticula fuit iohes r̄c. Cuiꝫ me-
ritis ab omni nos errore custodiat ipa veri-
tas christus iesus/ qui est bñdictus ī secu-
la seculorum. Amen.

Trīlogiū astrolo-
gie theologizate/ab eodē scriptū lugduni
Anno dñi. Dcccc.xix. ad delphinū vni-
cum regis francie filium.

Prohemium

 Apientiā que a dño deo
est. que et de se p̄dicat. Per
me reges regnāt/ quā v̄si-
tato nomie theologiā di-
cimꝫ/ nullꝫ recte existima-
bit p̄trariā ēē cuicūq̄ vere
scientie. om̄ne cī vez om̄ni v̄o p̄sonat. Quin
etī theologiā scias. oēs alias sibi subdivi-
tas h̄z/ velut ancillas/in q̄b si qđ pulcrū
est/ illud approbat et decorat. si qđ noxiū et
turpe illud abūcit et mūdat. porro si quid
supfluū est resecat. supplēs q̄cqd fuerit di-
minutū. Propterea nō est h̄ negādū ab a-
strologia/quā ēē sciam nobile et admirabi-
le p̄mo p̄iarche adāt seq̄cibꝫ reuelatā/the-
ologīa nō abnegat. Verūt̄ h̄c ancillam
suā astrologiā nōnulli tot vanis obfūati-
onibꝫ/ tot impīis erroribꝫ/ tot sup̄stitōibꝫ
sacrilegis deturpātes maculauerūt/ nesci-
entes in ea sobrie sapere/ac modeste vti. q̄